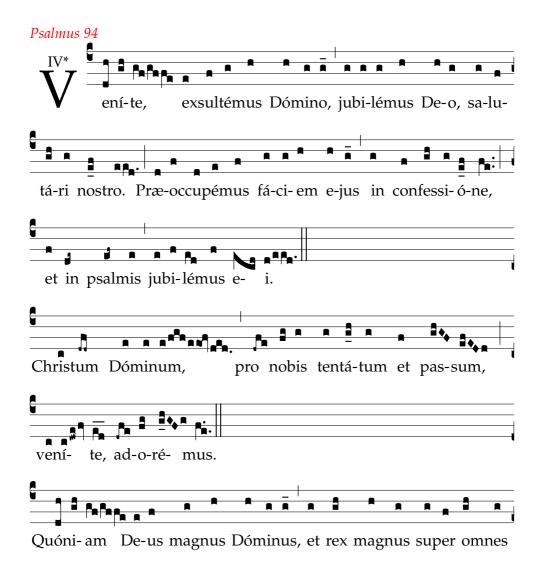
FERIA QUARTA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD MATUTINUM

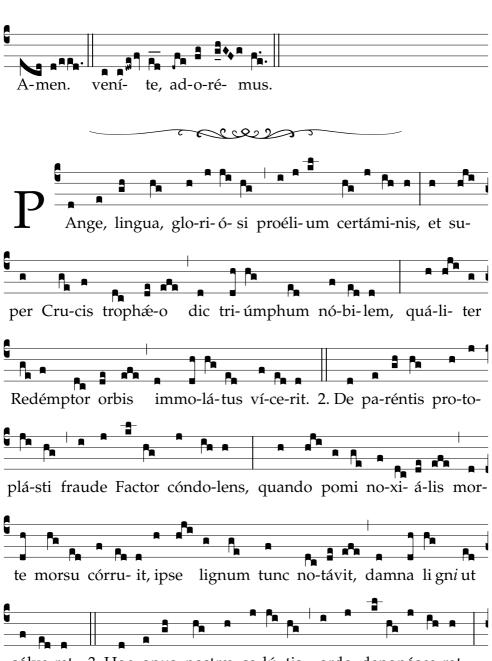

1/75 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria IV- Ad Matutinum

sólve-ret. 3. Hoc opus nostræ sa-lú-tis ordo depopósce-rat,

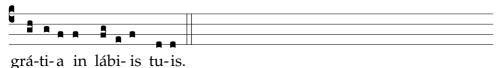

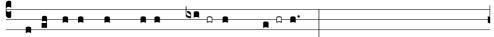

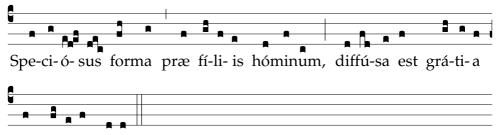
1. Eructávit cor me-um ver-bum bo-num: *

di-co ego ópera me-a Re- gi.

- 2. Lingua mea **cá**lamus **scri**bæ: * velóci*ter scri***bén**tis.
- 3. Speciósus forma præ fíliis hó<u>minum</u>, † diffúsa est grátia in **lá**biis **tu**is: * proptérea benedíxit te Deus *in æ***tér**num.
- 4. Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
- 5. Spécie tua et pulchritúdine tua: * inténde, próspere procé*de, et re*gna.
- 6. Propter veritátem, et mansuetúdinem, **et** ju**stí**tiam: * et dedúcet te mirabíliter déx*tera* **tu**a.
- 7. Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli **sub** te **ca**dent: * in corda inimi*córum* **Re**gis.
- 8. Sedes tua, Deus, in **s**æculum **s**æculi: * virga directiónis virga *regni* **tu**i.
- 9. Dilexísti justítiam, et odísti i**ni**qui**tá**tem: * proptérea unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consór*tibus* tuis.

- 10. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómi**bus** e**búr**neis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in ho*nóre* **tu**o.
- 11. Astitit regína a dextris tuis in vestítu **de**au**rá**to: * circúmdata va*rie***tá**te.
- 12. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
- 13. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **sem**per, * et in sæcula sæculórum. **A**men.

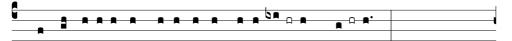

in lábi- is tu-is.

Moje srdce prekypuje krásnymi slovami, svoje verše venujem kráľovi. * Môj jazyk je ako pero rýchlopisca. * Ty si najkrajší z ľudských synov. Z tvojich perí plynie milota. Preto ťa Boh požehnal naveky. * Ty, najmocnejší, pripáš si meč na bedrá; * svoju velebu a dôstojnosť. Vo svojej dôstojnosti šťastne vytiahni, nasadni na voz * a bojuj za pravdu, lásku a spravodlivosť. Nech ťa tvoja pravica učí konať úžasné skutky. * Tvoje ostré šípy zasiahnu srdcia kráľových nepriateľov; poddajú sa ti národy. * Tvoj trón, Bože, trvá naveky a žezlo tvojho kráľovstva je žezlo spravodlivosti. * Miluješ spravodlivosť a nenávidíš neprávosť, preto ťa Boh, tvoj Boh, pomazal olejom radosti viac ako tvojich druhov. * Tvoj odev vonia myrhou, aloou a kasiou a rozveseľuje ťa zvuk harfy z palácov zo slonoviny. Dcéry kráľovské sú medzi tvojimi vyvolenými; * po tvojej pravici stojí kráľovná ozdobená zlatom z Ofíru.

Psalmus 44 - II

1. Audi, fí-li-a, et vide, et inclína au-rem tu- am: *

et obli-vísce-re pópulum tu-um, et domum patris tu- i.

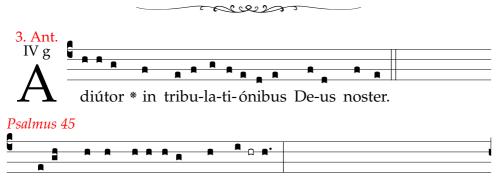
- 2. Et concupíscet Rex de**có**rem **tu**um: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et ado*rábunt* **e**um.
- 3. Et fíliæ Tyri **in** mu**né**ribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dí*vites* **ple**bis.
- 4. Omnis glória ejus fíliæ **Re**gis ab **in**tus, * in fímbriis áureis circumamícta va*rie***tá**tibus.
- 5. Adducéntur Regi vírgi**nes** post **e**am: * próximæ ejus affe*réntur* **ti**bi.
- 6. Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in *templum* **Re**gis.
- 7. Pro pátribus tuis nati sunt **ti**bi **fí**lii: * constítues eos príncipes super *omnem* **ter**ram.
- 8. Mémores erunt **nó**minis **tu**i: * in omni generatióne et gene*ratió*nem.
- 9. Proptérea pópuli confitebúntur tibi **in** æ**tér**num: * et in sæculum **s**æculi.
- 10. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
- 11. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **sem**per, * et in sæcula sæculórum. **A**men.

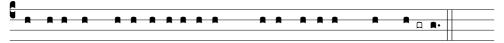
Confi-tebúntur ti-bi pópu-li De-us in ætérnum.

_____ Čuj, dcéra, a pozoruj, nakloň svoj sluch, zabudni na svoj ľud a na dom svojho otca.

★ Sám kráľ zatúžil za tvojou krásou; on je tvoj Pán, vzdaj mu poklonu. ★ Dcéry z Týru ti prinesú dary a o tvoju priazeň sa budú uchádzať veľ moži národa. ★ Veľ mi vznešená je dcéra kráľ ovská vnútri, jej odevom sú zlaté tkanivá. V pestrom rúchu ju vedú ku kráľ ovi; ★ za ňou ti privádzajú panny, jej družice. ★ Sprevádza ich jasot radostný, tak vstupujú do kráľ ovského paláca. ★ Miesto tvojich otcov zaujmú tvoji synovia; urobíš ich kniežatami nad celou zemou. ★ Na tvoje meno budem pamätať vo všetkých pokoleniach. ★ Preto ťa národy budú velebiť navždy a na veky vekov. ______

1. De-us noster refúgi-um, et vir-tus: *

adjútor in tribu-la-ti-ónibus, quæ invenérunt nos ni-mis.

- 2. Proptérea non timébimus dum turbá*bitur* **ter**ra: * et transferéntur montes in cor **ma**ris.
- 3. Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
- 4. Flúminis ímpetus lætíficat civitátem **De**i: * sanctificávit tabernáculum suum Al**tís**simus.
- 5. Deus in médio ejus, non *commo***vé**bitur: * adjuvábit eam Deus mane di**lú**culo.
- 6. Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt **re**gna: * dedit vocem suam, mota est **ter**ra.

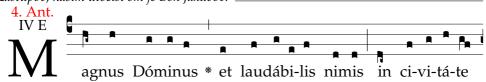
- 7. Dóminus virtú*tum no***bí**scum: * suscéptor noster Deus **Ja**cob.
- 8. Veníte, et vidéte ópera Dó<u>mini</u>, † quæ pósuit prodígia *super* **ter**ram: * áuferens bella usque ad finem **ter**ræ.
- 9. Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.
- 10. Vacáte, et vidéte quóniam ego sum **De**us: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in **ter**ra.
- 11. Dóminus virtú*tum no*bíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
- 12. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
- 13. Sicut erat in princípio, et *nunc*, *et* **sem**per, * et in sæcula sæculórum. **A**men.

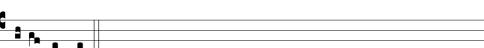

Adiútor in tribu-la-ti-ónibus De-us noster.

Boh je naše útočište a sila aj najistejšia pomoc v súžení.

- * Preto sa nebojíme, hoci by sa chvela zem a vrchy na dno morské padali. * Nech hučia vody mora a nech sa vzdúvajú a vrchy nech sa trasú pod jeho náporom. * Riečne ramená obveseľ ujú Božie mesto, posvätný stánok Najvyššieho. * Nezachveje sa, veď Boh je v jeho strede; už od úsvitu mu Boh pomáha. * Národy sa búria, klátia sa kráľovstvá; tu zaznie jeho hlas a zem sa roztápa. * S nami je Pán zástupov, naším útočišťom je Boh Jakubov.
- * Poď te a pozrite na diela Pánove, aké úžasné veci vykonal na zemi. Zo všetkých končín zeme odstraňuje vojny, * láme luky a drúzga oštepy a štíty v ohni spaľuje. * Prestaňte už a uznajte, že ja som Boh, vyvýšený nad národy, vyvýšený nad zem. * S nami je Pán zástupov, naším útočišť om je Boh Jakubov.

De-i nostri.

Psalmus 47

1. Magnus Dóminus, et laudá-bi-lis ni-mis *

in ci-vi-tá-te De-i nostri, in monte sancto e-jus.

- 2. Fundátur exsultatióne univérsæ ter*ræ mons* **Si**on, * látera Aquilónis, cívi*tas Regis* **ma**gni.
- 3. Deus in dómibus ejus cognoscétur: * cum suscípiet eam.
- 4. Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.
- 5. Ipsi vidéntes sic admirá<u>ti</u> <u>sunt</u>, † conturbáti *sunt*, *com***mó**ti sunt: * tremor ap*prehéndit* **e**os.
- 6. Ibi dolóres ut parturi**én**tis: * in spíritu veheménti cónteres naves **Thar**sis.
- 7. Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtú<u>tum</u>, † in civitáte *Dei* **no**stri: * Deus fundávit e*am in* æ**tér**num.
- 8. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.
- 9. Secúndum nomen tuum, De<u>us</u>, † sic et laus tua in *fines* **ter**ræ: * justítia plena est *déxtera* **tu**a.
- 10. Lætétur mons Sion, et exsúltent fí*liæ* **Ju**dæ: * propter judícia tua, **Dómi**ne.
- 11. Circúmdate Sion, et complectí*mini* eam: * narráte in *túrribus* ejus.
- 12. Pónite corda vestra in virtúte **e**jus: * et distribúite domus ejus, ut enarrétis in pro*génie* **álte**ra.
- 13. Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

- 14. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
- 15. Sicut erat in princípio, et *nunc*, *et* **sem**per, * et in sæcula sæculórum. **A**men.

Magnus Dóminus et laudábi-lis nimis in ci-vi-tá-te De-i nostri.

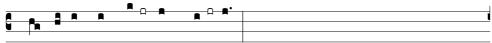
Veľký je Pán a hoden každej chvály v meste nášho Boha. * Jeho svätý vrch, prekrásne návršie, je celej zemi na radosť. Vrch Sion, tajomný príbytok, je mestom veľkého kráľa. * Boh sa preslávil v jeho palácoch ako istá ochrana. * Lebo hľa, králi sa spolčili a utvorili jeden šík. * No sotva sa pozreli, stŕpli úžasom, zmiatli sa a dali sa na útek; hrôza ich tam schvátila, * bolesti ako rodičku, ako keď východný víchor rozbíja lode taršišské. * Čo sme počuli, to sme aj videli v meste Pána zástupov, v meste nášho Boha: Boh ho založil naveky. * Spomíname, Bože, na tvoje milosrdenstvo uprostred tvojho chrámu. * Ako tvoje meno, Bože, tak aj tvoja sláva šíri sa až do končín zeme; tvoja pravica je plná spravodlivosti. * Nech sa raduje vrch Sion a judejské dcéry nech jasajú nad tvojimi výrokmi. * Obíď te Sion a obklopte ho, spočítajte jeho veže. * Dobre si všimnite jeho hradby, prejdite jeho paláce, aby ste mohli rozprávať ďalšiemu pokoleniu, * že on je Boh, náš Boh, naveky a na veky vekov: on sám nás bude stále sprevádzať.

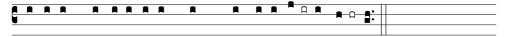

cordis me-i prudénti-am.

Psalmus 48 - I

1. Audí-te hæc, omnes Gen-tes: *

áuribus percípi-te omnes, qui habi-tá- tis or-bem:

- 2. Quique terrígenæ, et **fí**lii **hó**minum: * simul in unum **di**ves et **pau**per.
- 3. Os meum loquétur **sa**pi**én**tiam: * et meditátio cordis **me**i pru**dén**tiam.
- 4. Inclinábo in parábolam **au**rem **me**am: * apériam in psaltério propositi**ó**nem **me**am.
- 5. Cur timébo in **di**e **ma**la? * iníquitas calcánei mei cir**cúm**da**bit** me:
- 6. Qui confídunt in vir**tú**te **su**a: * et in multitúdine divitiárum suárum **glo**ri**án**tur.
- 7. Frater non rédimit, **ré**dimet **ho**mo: * non dabit Deo placati**ó**nem **su**am.
- 8. Et prétium redemptionis **á**nimæ **su**æ: * et laborábit in ætérnum, et vivet **a**dhuc in **fi**nem.
- 9. Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes **mo**ri**én**tes: * simul insípiens, et **stul**tus pe**r**íbunt.
- 10. Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.
- 11. Tabernácula eórum in progénie **et** pro**gé**nie: * vocavérunt nómina sua in **ter**ris **su**is.
- 12. Et homo, cum in honóre esset, non **in**tel**lé**xit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis **fa**ctus est **il**lis.
- 13. Glória **Pa**tri, et **Fí**lio, * et Spi**rí**tui **San**cto.

14. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **sem**per, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Os me-um loqué-tur sa-pi- énti-am: et medi-tá-ti-o cordis

me-i prudénti-am.

_ Čujte to, všetky národy, počúvajte, všetci obyvatelia zeme; * vy všetci, prostí aj vznešení, všetci vospolok, bohatí aj chudobní. * Moje ústa hovoria múdrosť a moje srdce uvažuje o tom, čo je rozumné. * K prísloviam ucho nakláňam, pri zvukoch lýry vysvetlím svoju záhadu. * Prečo by som sa mal strachovať v dňoch nešťastných, keď ma obkľučuje zloba tých, čo mi chcú nohy podraziť? * Pred tými, čo sa spoliehajú na svoju silu a chvastajú sa nadmerným bohatstvom? * Veď sám seba nevykúpi nik, ani nezaplatí Bohu výkupné za seba. * Cena za vykúpenie života je príliš vysoká; nikdy nebude stačiť, aby človek žil naveky a zánik neuzrel. * Veď vidí, že umierajú aj mudrci, rovnako hynie blázon i hlupák * a cudzím nechávajú svoje bohatstvo. Hroby im budú večnými domami, * príbytkami z pokolenia na pokolenie, aj keď krajiny pomenovali podľa svojich mien. * Veď človek, aj keď má meno, nebude tu trvalo; je ako lichva, čo hynie; v tom je jej podobný. ______

1. Hæc vi-a illórum scánda-lum i-psis: *

et póste-a in ore su-o complacé-bunt.

- 2. Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.
- 3. Et dominabúntur eórum justi in matu**tí**no: * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glóri*a e***ó**rum.
- 4. Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu **ín**feri: * cum accéperit me.
- 5. Ne timúeris, cum dives factus fúerit **ho**mo: * et cum multiplicáta fúerit glória *domus* **e**jus.
- 6. Quóniam cum interíerit, non sumet **óm**nia: * neque descéndet cum eo gló*ria* **e**jus.
- 7. Quia ánima ejus in vita ipsíus benedi**cé**tur: * confitébitur tibi cum benefé*ceris* **e**i.
- 8. Introíbit usque in progénies patrum su**ó**rum: * et usque in ætérnum non vi*débit* **lu**men.
- 9. Homo, cum in honóre esset, non intel**lé**xit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis fa*ctus est* **il**lis.
- 10. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
- 11. Sicut erat in princípio, et nunc, et **sem**per, * et in sæcula sæculórum. **A**men.

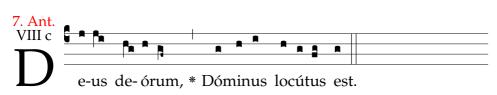
Ne timú-e-ris cum di-vi-te non descéndet in sepúlcrum gló-ri-a

e-ius.

_ Taký je

osud tých, čo sa spoliehajú na seba, a koniec tých, čo sa vo vlastných slovách kochajú. * Åko ovce sa ženú do priepasti a smrť je ich pastierom. * Padajú strmhlav do hrobu, ich zjav sa pominie: podsvetie im bude príbytkom. * No moju dušu Boh vykúpi, z moci podsvetia ma iste vezme k sebe. * Netráp sa, ak niekto bohatne a ak sa poklad jeho domu zväčšuje. * Lebo keď zomrie, nič si nevezme so sebou, jeho poklad s ním nepôjde. * Aj keď si blahoželal za živa: "Budú ťa chváliť, že si si dobre počínal," * predsa k pokoleniu svojich otcov musí zostúpiť a tí už nikdy svetlo neuzrú. * 1A keby človek mal čo akú hodnosť, a toto by si nevšímal, je ako lichva, čo hynie; v tom je jej podobný.

1. De-us de-órum, Dóminus locútus est: *

et vo*cá-vit* ter-ram,

- 2. A solis ortu usque ad oc**cá**sum: * ex Sion spécies de*córis e*jus.
- 3. Deus maniféste véniet: * Deus noster et non silébit.
- 4. Ignis in conspéctu ejus exar**dé**scet: * et in circúitu ejus tem*péstas* **vá**lida.
- 5. Advocábit cælum de**súr**sum: * et terram discérnere pó*pulum* **su**um.

- 6. Congregate illi sanctos ejus: * qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.
- 7. Et annuntiábunt cæli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.
- 8. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
- 9. Sicut erat in princípio, et nunc, et **sem**per, * et in sæcula sæcul*órum*. **A**men.

De-us de-órum, Dóminus locútus est.

Zvrchovaný Boh, Pán, prehovoril a vyzval zem * od východu slnka až po jeho západ. Zo Siona plného nádhery zažiaril Boh; * náš Boh prichádza a už nemlčí: * pred ním je žeravý oheň a vôkol neho búrka mohutná. * On nebo i zem volá z výšavy na súd nad svojím národom: * "Zhromaždite mi mojich svätých, čo zmluvu so mnou spečatili obetou." * A nebesia zvestujú jeho spravodlivosť, veď sudcom je sám Boh.

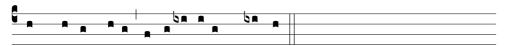
1. Audi, pópulus me-us, et loquar: † Isra-ël, et testi-fi-cá- bor

ti- bi: * De-us, De-us tu-us ego sum.

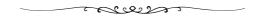
Non in sacrifíciis tuis árguam te: *
 holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

- 3. Non accípiam de domo **tu**a **ví**tulos: * neque de grégibus *tuis* **hir**cos.
- 4. Quóniam meæ sunt omnes **fe**ræ sil**vá**rum: * juménta in mónti*bus et* **bo**ves.
- 5. Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri mecum est.
- 6. Si esuríero, non **di**cam **ti**bi: * meus est enim orbis terræ, et pleni*túdo* **e**jus.
- 7. Numquid manducábo **car**nes tau**ró**rum? * aut sánguinem hircó*rum po*tábo?
- 8. Immola Deo sacrifícium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.
- 9. Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.
- 10. Glória **Pa**tri, et **Fí**lio, * et Spirítui **San**cto.
- 11. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **sem**per, * et in sæcula sæculórum. **A**men.

Immo-la De-o sacri-fí-ci-um laudis.

"Počuj, ľud môj, chcem hovoriť; teba, Izrael, idem usvedčiť ja, Boh, čo tvojím Bohom som. * Neobviňujem ťa pre tvoje obety, veď tvoje žertvy stále sú predo mnou. * Viac z tvojho domu býčky neprijmem ani capov z tvojich čried. * Lebo mne patrí všetka lesná zver, tisícky horskej zveriny. * Poznám všetko vtáctvo lietavé, moje je i to, čo sa hýbe na poli. * Aj keď budem hladný, nebudem pýtať od teba; veď moja je zem i s tým, čo ju napĺňa. * Vari ja hovädzie mäso jedávam alebo pijem krv kozľaciu? * Obetuj Bohu obetu chvály a Najvyššiemu svoje sľuby splň. * A vzývaj ma v čase súženia: ja ťa zachránim a ty mi úctu vzdáš."

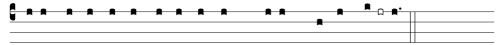

Psalmus 49 - III

1. Pecca-tó-ri autem di-xit De- us: * Qua-re tu enárras justí-ti-as

me-as, et assúmis testaméntum me-um per os tu- um?

- Tu vero odísti disci**plí**nam: *
 et projecísti sermónes me*os re*trórsum:
- 3. Si vidébas furem, currébas cum **e**o: * et cum adúlteris portiónem tu*am po***né**bas.
- 4. Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.
- 5. Sedens advérsus fratrem tuum loquebá<u>ris</u>, † et advérsus fílium matris tuæ ponébas **scán**dalum: * hæc fecí*sti*, *et* **tá**cui.
- 6. Existimásti, iníque, quod ero tui **sí**milis: * árguam te, et státuam contra fá*ciem* **tu**am.
- 7. Intellígite hæc, qui obliviscímini **De**um: * nequándo rápiat, et non sit *qui e***rí**piat.
- 8. Sacrifícium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre **De**i.
- 9. Glória Patri, et **Fí**lio, * et Spirí*tui* **San**cto.
- 10. Sicut erat in princípio, et nunc, et **sem**per, * et in sæcula sæculórum. **A**men.

Intellí-gi-te, qui obli-viscími-ni De-um

_ No hriešnikovi Boh

hovorí: "Prečo odriekaš moje príkazy a moju zmluvu v ústach omieľaš? * Veď ty nenávidíš poriadok a moje slovo odmietaš. * Keď vidíš zlodeja, pridávaš sa k nemu a s cudzoložníkmi sa spolčuješ. * Zo svojich úst vypúšťaš zlo a klamstvá snuje tvoj jazyk. * Vysedávaš si a ohováraš svojho brata, syna svojej matky potupuješ. Toto páchaš, a ja by som mal mlčať? * Myslíš si, že ja som ako ty: teraz ťa obviňujem a hovorím ti to do očí. * Pochopte to, vy, čo zabúdate na Boha, inak vás zahubím a nik vám nepomôže. * Kto prináša obetu chvály, ten ma ctí; a kto kráča bez úhony, tomu ukážem Božiu spásu."

V. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. **ℝ**. Amen.

Lectio 1 (Jer 17:13-18)

De Jeremía Propheta. Exspectátio Israël, Dómine: omnes, qui te derelinquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me, Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens: et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egressum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formidini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: paveant illi, et non paveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et duplici contritióne cóntere eos.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R.** Deo grátias.

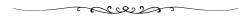
Nádej Izraela, Pane, všetci, čo teba opustia, budú zahanbení, čo sa vzbúria, budú zapísaní v zemi, lebo opustili prameň živých vôd, Pána. Uzdrav ma, Pane, a budem zdravý, zachráň ma a budem zachránený, lebo ty si moja chvála. Hľa, títo mi vravia: "Kdeže je Pánovo slovo? Nech príde!" Ja som však nebol zahanbený, keď som išiel za tebou, pastierom, a po dni človeka som netúžil. Ty vieš, čo vychádza z mojich úst, je správne pred tvojou tvárou. Nebudeš mojou záhubou, nádejou si mi v deň nešťastia. Nech

sa zahanbia moji prenasledovatelia, a nech sa nezahanbím ja! Nech sa trasú oni, a netrasiem sa ja! Prived' na nich deň nešť astia, dvojnásobným úderom ich znič!

23/75 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria IV- Ad Matutinum

— Hovoria proti mne lživým jazykom, zahŕňajú ma nenávistnými rečami; Za moju lásku broja proti mne; ★ Ale ja sa modlím a ty ma vyslyšíš, Pane, Bože môj. ★ Zlom sa mi odplácajú za dobré a nenávisť ou za lásku.

V. Jube, domne, benedícere.

Benedictio: Divínum auxílium máneat semper nobíscum. R. Amen.

Lectio 2 (Jer 18:13-18)

Quis audívit talia horribília, quæ fecit nimis virgo Israël? Numquid defíciet de petra agri nix Líbani? aut evelli possunt aquæ erumpéntes frígidæ, et defluéntes? Quia oblítus est mei pópulus meus, frustra libántes, et impingéntes in viis suis, in sémitis sæculi, ut ambulárent per eas in itinere non trito: Ut fieret terra eórum in desolatiónem, et in síbilum sempitérnum: omnis qui præteríerit per eam obstupescet, et movébit caput suum. Sicut ventus urens dispérgam eos coram inimico: dorsum, et non fáciem osténdam eis in die perditiónis eórum. Et dixérunt: Veníte et cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes: non enim períbit lex a sacerdote, neque consílium a sapiente, nec sermo a prophéta: veníte, et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad universos sermónes ejus.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R.** Deo grátias.

Nuž toto hovorí Pán: "Spytujteže sa národov, kto počul čosi podobné? Čosi hrozného spáchala panna Izraelova. Či sa zo skaly stratí prsť, z Libanonu sneh? Či vyschnú z pohorí vody, chladné, žblnkotajúce? Veru, môj ľud na mňa zabudol, okiadzali ničomnosť a potkýnali sa po cestách, po dávnych stopách, chodili po chodníkoch, cestách nevysypaných, aby obrátili zem na púšť, na výsmech večný; kto len tadiaľ prejde, zhrozí sa a pokrúti hlavou. Ako východný vietor rozprášim ich pred nepriateľom, ukážem im chrbát, a nie tvár v deň ich nešťastia." I povedali: "Poď te a zosnujme proti Jeremiášovi plány! Veď u kňaza nezhynul zákon ani u mudrca rada, ani u proroka reč. Poď te, porazme ho jazykom a nedbajme na jeho slová!"

V. Jube, domne, benedícere.

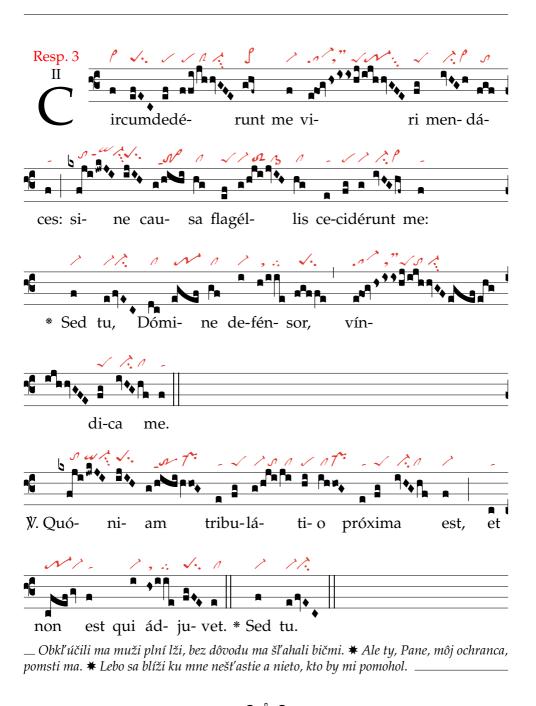
Benedictio: Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. **R**. Amen.

Lectio 3 (Jer 18:19-23)

Attende, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid redditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordare quod stéterim in conspéctu tuo, ut loquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptérea da fílios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii: fiant uxores eórum absque líberis, et víduæ: et viri eárum interficiántur morte: júvenes eórum confodiántur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum: adduces enim super eos latrónem repénte: quia fodérunt fóveam ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsum me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furoris tui abútere eis.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R.** Deo grátias.

Pozri, Pane, na mňa a počuj hlas mojich protivníkov! Či sa za dobro platí zlom? – Veď vykopali pre mňa jamu! Spomeň, že som stál pred tebou, aby som hovoril k ich dobru a odvrátil od nich tvoj hnev. Preto oddaj ich synov hladu a vydaj ich do moci meča, nech sú ich ženy bezdetné a vdovy, ich mužov nech pobije smrť, ich mladíkov nech porazia mečom v boji. Nech sa z ich domov ozýva krik, keď zrazu privedieš na nich lupičov, lebo vykopali jamu, aby ma chytili, a pod nohy mi skryli osídla. Ale, ty, Pane, poznáš všetky ich smrteľ né plány proti mne. Neodpusť im ich vinu a ich hriech si nezotri spred tváre! Nech padajú pred tebou; v čase svojho hnevu konaj proti nim!

FERIA QUARTA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD LAUDES

- **V.** Deus, in adju**tó**rium meum inténde.
- R. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex æ**tér**ne glóriæ.

dele iniquitátem **me**am.

29/75 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria IV- Ad Laudes

- 3. Amplius lava me ab iniquitáte **me**a: * et a peccáto *meo* **mun**da me.
- 4. Quóniam iniquitátem meam ego co**gnó**sco: * et peccátum meum contra *me est* **sem**per.
- 5. Tibi soli peccávi, et malum coram te **fe**ci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum *judic***á**ris.
- 6. Ecce enim in iniquitátibus con**cép**tus sum: * et in peccátis concépit me *mater* **me**a.
- 7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
- 8. Aspérges me hyssópo, et mun**dá**bor: * lavábis me, et super nivem *deal***bá**bor.
- 9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.
- 10. Avérte fáciem tuam a peccátis **me**is: * et omnes iniquitátes *meas* **de**le.
- 11. Cor mundum crea in me, **De**us: * et spíritum rectum ínnova in viscé*ribus* **me**is.
- 12. Ne projícias me a fácie **tu**a: * et spíritum sanctum tuum ne áu*feras* **a** me.
- 13. Redde mihi lætítiam salutáris **tu**i: * et spíritu principá*li con***fír**ma me.
- 14. Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.
- 15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis **me**æ: * et exsultábit lingua mea justí*tiam t*uam.
- 16. Dómine, lábia mea a**pé**ries: * et os meum annuntiábit *laudem* **tu**am.

- 17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem **ú**tique: * holocáustis non *delec*táberis.
- 18. Sacrifícium Deo spíritus contribu**lá**tus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, *non despí*cies.
- 19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua **Si**on: * ut ædificéntur mu*ri Je***rú**salem.
- 20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holo**cáu**sta: * tunc impónent super altáre *tuum* **ví**tulos.
- 21. Glória Patri, et **Fí**lio, * et Spirítui **San**cto.
- 22. Sicut erat in princípio, et nunc, et **sem**per, * et in sæcula sæculórum. **A**men.

Líbera me de sanguí-nibus, De-us De-us me-us: et exsultábit

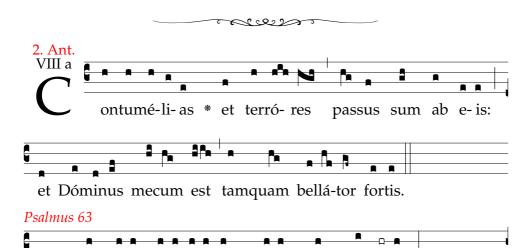

lingua me-a justí-ti-am tu-am.

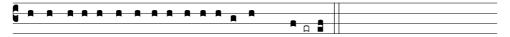
Zmiluj sa,

Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju neprávosť. Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu. * Vedomý som si svojej neprávosti a svoj hriech mám stále pred sebou. * Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil a urobil som, čo je v tvojich očiach zlé, aby si sa ukázal spravodlivý vo svojom výroku a nestranný vo svojom súde. * Naozaj som sa v neprávosti narodil a hriešneho ma počala moja mať. Ty naozaj máš záľubu v srdci úprimnom a v samote mi múdrosť zjavuješ. * Pokrop ma yzopom a zasa budem čistý; umy ma a budem belší ako sneh. Daj, aby som počul radosť a veselosť, a zaplesajú kosti, ktoré si rozdrvil. * Odvráť svoju tvár od mojich hriechov a zotri všetky moje viny. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného. * Neodvrhuj ma spred svojej tváre a neodnímaj mi svojho ducha svätého. Navráť mi radosť z tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. * Poučím blúdiacich o tvojich cestách a hriešnici sa k tebe obrátia. Bože, Boh mojej spásy, zbav ma škorny krvipreliatia a môj jazyk zajasá nad tvojou spravodlivosťou. * Pane, otvor moje pery a moje ústa budú

ohlasovať tvoju slávu. Veď ty nemáš záľubu v obete, ani žertvu neprijmeš odo mňa. Obetou Bohu milou je duch skrúšený; Bože, ty nepohŕdaš srdcom skrúšeným a poníženým. ★ Buď dobrotivý, Pane, a milosrdný voči Sionu, vybuduj múry Jeruzalema. Potom prijmeš náležité obety, obetné dary a žertvy; potom položia na tvoj oltár obetné zvieratá. ______

1. Exáudi, De-us, ora-ti-ónem me-am cum déprecor: *

- a timóre i-nimí-ci é-ripe ánimam me- am.
- 2. Protexísti me a convéntu mali**gnán**tium: * a multitúdine operántium i*niqui*tátem.
- 3. Quia exacuérunt ut gládium linguas su<u>as</u>: † intendérunt arcum rem a**má**ram, * ut sagíttent in occúltis im*macul***á**tum.
- 4. Súbito sagittábunt eum, et non ti**mé**bunt: * firmavérunt sibi ser*mónem* **ne**quam.
- 5. Narravérunt ut abscónderent **lá**queos: * dixérunt: Ouis vi*débit* **e**os?
- 6. Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

- 7. Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.
- 8. Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ e**ó**rum: * et infirmátæ sunt contra eos lin*guæ e***ó**rum.
- 9. Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.
- 10. Et annuntiavérunt ópera **De**i, * et facta ejus intellex**é**runt.
- 11. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in **e**o: * et laudabúntur omnes *recti* **cor**de.
- 12. Glória Patri, et **Fí**lio, * et Spirí*tui* **San**cto.
- 13. Sicut erat in princípio, et nunc, et **sem**per, * et in sæcula sæculórum. **A**men.

Contumé-li-as et terró-res passus sum ab e-is: et Dóminus

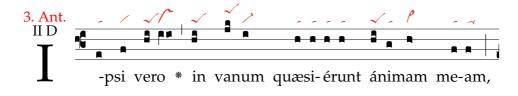

mecum est tamquam bellá-tor fortis.

Počuj, Bože, môj hlasitý nárek; ochraňuj mi život pred strašným nepriateľom.

* Bráň ma pred zberbou ničomníkov pred tlupou zločincov. * Jazyk si brúsia ako meč, ako šípy hádžu jedovaté slová, aby nevinného zasiahli z úkrytu. * Znezrady a smelo doňho strieľajú, utvrdzujú sa v zločinnom zámere. * Radia sa, ako zastrieť osídla, a vravia si: "Ktože ich zbadá?" * Vymýšľajú neprávosť a čo vymyslia, aj dovŕšia. Hlbočina je človek a jeho srdce priepasť. * Lež Boh ich zasiahol svojimi šípmi; zrazu ich pokryli rany, vlastný jazyk sa im stal nešťastím. * Všetci, čo ich vidia, kývajú hlavou, strach zachváti každého človeka; * i budú hlásať Božie skutky a chápať jeho diela. * Spravodlivý sa teší v Pánovi a spolieha sa na neho a jasajú všetci, čo majú srdce úprimné.

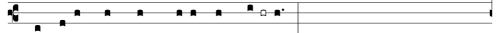

intro-íbunt in infe-ri-óra terræ.

Psalmus 64

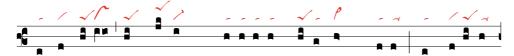
1. Te decet hymnus, De-us, in Si- on: *

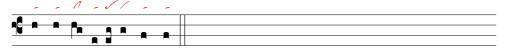
et ti-bi reddé-tur votum in Jerúsa-lem.

- 2. Exáudi oratiónem **me**am: * ad te omnis caro **véni**et.
- 3. Verba iniquórum prævaluérunt **su**per nos: * et impietátibus nostris tu propi*ti***ábe**ris.
- 4. Beátus quem elegísti et assum**psí**sti: * inhabitábit in átri*is* **tu**is.
- 5. Replébimur in bonis domus **tu**æ, * sanctum est templum tuum, mirábile in æ*qui***tá**te.
- 6. Exáudi nos, Deus salutáris **no**ster: * spes ómnium fínium terræ et in ma*ri* **lon**ge.
- 7. Præparans montes in virtúte tua, accínctus po**tén**tia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctu*um* **e**jus.
- 8. Turbabúntur Gentes, et timébunt qui inhábitant términos a signis **tu**is: * éxitus matutíni, et véspere de*lec***tá**bis.
- 9. Visitásti terram, et inebriásti **e**am: * multiplicásti locupletá*re* **e**am.

- 10. Flumen Dei replétum est aquis; † parásti cibum il**ló**rum: * quóniam ita est præparátio **e**jus.
- 11. Rivos ejus inébria multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábi*tur* **gérmi**nans.
- 12. Benedíces corónæ anni benignitátis **tu**æ: * et campi tui replebúntur u*bertá*te.
- 13. Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatione colles accingéntur.
- 14. Indúti sunt aríetes ó<u>vium</u> † et valles abundábunt fru**mén**to: * clamábunt, étenim hym*num* **di**cent.
- 15. Glória Patri, et **Fí**lio, * et Spirítu*i* **San**cto.
- 16. Sicut erat in princípio, et nunc, et **sem**per, * et in sæcula sæculó*rum*. **A**men.

Ipsi vero in vanum quæsi-érunt ánimam me-am, intro-íbunt

in infe-ri-óra terræ.

Tebe, Bože, patrí chválospev na Sione; tebe treba plniť sľuby v Jeruzaleme.

* Ty vypočúvaš modlitby, k tebe má prísť každý človek, keď ho ťaží hriech. * A hoci nad nami víťazia naše neprávosti, ty nám ich odpúšťaš. * Blažený, koho si si vyvolil a prijal k sebe, prebývať bude v tvojich sieňach. * Naplní nás blahobyt tvojho domu a svätosť tvojho chrámu. Obdivuhodne spravodlivo nás vyslyšíš, * Bože, naša spása, nádej všetkých končín zeme i ďalekého mora. * Vrchy upevňuješ svojou mocou, opásaný silou. Tíšiš hukot mora, hukot jeho vĺn * aj nepokoje národov. Tí, čo obývajú zemské končiny, chvejú sa bázňou pred tvojimi znameniami, radosť ou napĺňaš končiny východu i západu. * Navštevuješ zem a dávaš jej vlahu, zveľaďuješ jej bohatstvo. * Božia rieka je plná vody; ľuďom pripravuješ zrno. Takto sa staráš o zem: zvlažuješ jej brázdy a vyrovnávaš hrudy, skypruješ ju dažďami a požehnávaš jej rastliny. * Rok korunuješ svojou dobrotou, kade prejdeš, všade je hojnosť. * Pašienky púšte vlaha zarosí a pahorky sa opášu plesaním. * Čriedami oviec sa lúky pokryjú a zrnom budú oplývať doliny; ozývať sa budú jasotom a spevom.

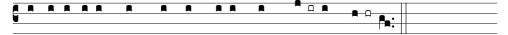

Dómine: læta-ti sunt, quóni-am tu fe-císti.

Canticum Annæ (1. Reg. 2, 1-10)

1. Exsultávit cor me-um in Dómino, *

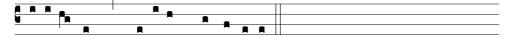
et exaltátum est cornu me-um in De- o me- o.

- 2. Dilatátum est os meum super ini**mí**cos **me**os: * quia lætáta sum in salu**tá**ri **tu**o.
- 3. Non est sanctus, ut est Dó<u>minus</u>: † neque enim est **á**lius **ex**tra te, * et non est fortis sicut **De**us **no**ster.
- 4. Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:
- 5. Recédant vétera de ore ve<u>stro</u>: † quia Deus scientiárum, **Dó**mi**nus** est, * et ipsi præparántur cogi**ta**ti**ó**nes.
- 6. Arcus fórtium **su**pe**rá**tus est, * et infírmi ac**cín**cti sunt **ró**bore.
- 7. Repléti prius, pro pánibus se **lo**ca**vé**runt: * et famélici **sa**tu**rá**ti sunt.
- 8. Donec stérilis **pé**perit **plú**rimos: * et quæ multos habébat fílios, **in**fir**má**ta est.
- 9. Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

- 10. Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.
- 11. Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem:
- 12. Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.
- 13. Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.
- 14. Pedes sanctórum suórum servá<u>bit</u>, † et ímpii in ténebris **conticé**scent: * quia non in fortitúdine sua robo**rá**bi**tur** vir.
- 15. Dóminum formidábunt adver**sá**rii **e**jus: * et super ipsos in **cæ**lis to**ná**bit:
- 16. Dóminus judicábit fines ter<u>ræ</u>, † et dabit impérium **re**gi **su**o, * et sublimábit cornu **Chri**sti **su**i.
- 17. Glória **Pa**tri, et **F**ílio, * et Spi**r**ítui **San**cto.
- 18. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **sem**per, * et in sæcula sæculórum. Amen.

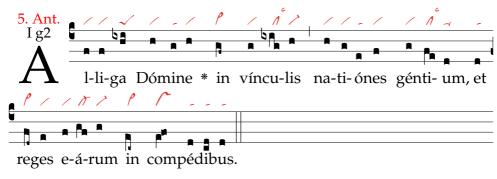
Omnes in-imí-ci me-i audi-érunt ma-lum me-um, Dómine:

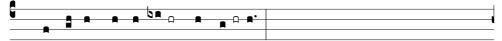
læta-ti sunt, quóni-am tu fe-císti.

_ Srdce mi plesá

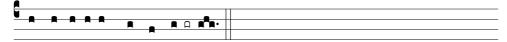
v Pánovi, v Pánovi sa zdvihol môj roh, * otvorím si ústa na nepriateľa, lebo sa radujem z tvojej pomoci. * Nik nie je taký svätý ako Pán, nie, okrem teba niet nikoho, niet Skaly, ako je náš Boh. * Nerozmnožujte naduté reči, z úst nech vám nevychodí pýcha, * lebo Boh poznania je Pán, on odvažuje činy. * Zláme sa luk hrdinov, slabí sa opášu silou. * Sýti sa prenajmú za chlieb, hladní však prestanú (lačnieť?), * neplodná porodí siedmich a tá, čo má veľa detí, zvädne. * Pán usmrcuje aj oživuje, posiela do pekiel a volá aj späť. * Pán robí chudobným i bohatým, ponižuje aj dvíha. * Bedára pozdvihne z prachu, žobráka zo špiny dvíha, * s kniežatami posadiť ho chce a dá mu stolicu čestnú. * Lebo Pánove sú základy zeme, okruh zeme položil na ne. * Nohy nábožných on stráži, hriešnici však zhynú vo tme; nie silou víťazí človek. * Pán zdrví svojich odporcov, zahrmí nad nimi v nebi, * Pán súdi končiny zeme, kráľovi on dáva silu, zdvihne roh pomazaného.

Psalmus 148

1. Laudá-te Dómi-num de cæ- lis: *

laudá-te e-um in excél-sis.

- 2. Laudáte eum, omnes **An**geli **e**jus: * laudáte eum, omnes virtútes **e**jus.
- 3. Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.
- 4. Laudáte eum, **cæ**li cæ**ló**rum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent *nomen* **Dó**mini.
- 5. Quia ipse **di**xit, et **fa**cta sunt: * ipse mandávit, et cre**á**ta sunt.
- 6. Státuit ea in ætérnum, et in **s**æculum **s**æculi: * præcéptum pósuit, et non *præter*íbit.
- 7. Laudáte Dómi**num** de **ter**ra, * dracónes, et om*nes a***býs**si.
- 8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus **pro**cel**lá**rum: * quæ fáciunt *verbum* **e**jus:
- 9. Montes, et **om**nes **col**les: * ligna fructífera, et *omnes* **ce**dri.
- 10. Béstiæ, et uni**vér**sa **pé**cora: * serpéntes, et vólu*cres penn***á**tæ: 38/75 Officium Hebdomadæ Sanctæ Feria IV- Ad Laudes

- 11. Reges terræ, et **om**nes **pó**puli: * príncipes, et omnes jú*dices* **ter**ræ.
- 12. Júvenes, et vírgines, † senes cum junióribus laudent **no**men **Dó**mini: * quia exaltátum est nomen e*jus so*líus.
- 13. Conféssio ejus super **cæ**lum et **ter**ram: * et exaltávit cornu pó*puli* **su**i.
- 14. Hymnus ómnibus **san**ctis **e**jus: * fíliis Israël, pópulo appropin*quánti* **si**bi.

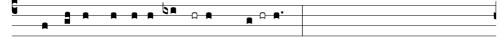
Chváľ te Pána z nebies, chváľ te ho na výsostiach.

* Chváľ te ho, všetci jeho anjeli; chváľ te ho, všetky nebeské mocnosti; * chváľ te ho, slnko a mesiac; chváľ te ho, všetky hviezdy žiarivé; * chváľ te ho, nebies nebesia a všetky vody nad oblohou. * Nech chvália meno Pánovo, lebo na jeho rozkaz boli stvorené. * Založil ich navždy a naveky; vydal zákon, ktorý nepominie. * Chváľ Pána, tvorstvo pozemské: obludy morské a všetky hlbiny, * oheň, kamenec, sneh a dym, víchrica, čo jeho slovo poslúcha, * vrchy a všetky pahorky, ovocné stromy a všetky cédre, * divá zver a všetok dobytok, plazy a okrídlené vtáctvo. * Králi zeme a všetky národy, kniežatá a všetci zemskí sudcovia, * mládenci a panny, starci a junáci * nech chvália meno Pánovo, lebo iba jeho meno je

vznešené. * Jeho veleba prevyšuje zem i nebesia a svojmu ľudu dáva veľkú moc. * Je

chválou všetkým svojim svätým, synom Izraela, ľudu, ktorý je mu blízky.

Psalmus 149

1. Cantá-te Dómino cánticum no-vum: *

laus e-jus in ecclé-si-a sanctó- rum.

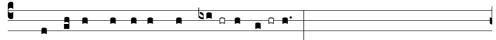
- 2. Lætétur Israël in eo, qui **fe**cit **e**um: * et fílii Sion exsúltent in *rege* **su**o.
- 3. Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei.
- 4. Quia beneplácitum est Dómino in **pó**pulo **su**o: * et exaltábit mansuétos *in sa*l**ú**tem.

- 5. Exsultábunt **san**cti in **gló**ria: * lætabúntur in cubí*libus* **su**is.
- 6. Exaltatiónes Dei in gúttu**re** e**ó**rum: * et gládii ancípites in máni*bus e***ó**rum.
- 7. Ad faciéndam vindíctam in **na**ti**ó**nibus: * increpatiónes in **pó**pulis.
- 8. Ad alligándos reges eórum **in** com**pé**dibus: * et nóbiles eórum in má*nicis* **fér**reis.
- 9. Ut fáciant in eis judíci**um** con**scríp**tum: * glória hæc est ómnibus *sanctis* **e**jus.

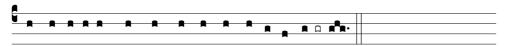
_____ Spievajte Pánovi pieseň novú; jeho chvála nech znie v zhromaždení svätých.

- ★ Nech sa teší Izrael zo svojho Stvoriteľa, synovia Siona nech jasajú nad svojím kráľom.
- * Nech oslavujú jeho meno tancom, nech mu hrajú na bubne a na citare. * Lebo Pán miluje svoj ľud a tichých venčí víť azstvom. * Nech svätí jasajú v sláve, nech sa veselia na svojich lôžkach. * Oslavu Boha nech majú na perách a v rukách meč dvojsečný, * aby sa pomstili na pohanoch a potrestali národy, * aby ich kráľ om nasadili putá a ich veľ možom železné okovy * a aby ich súdili podľ a písaného práva. Všetkým jeho svätým to bude na slávu.

Psalmus 150

1. Laudá-te Dóminum in sanctis e- jus: *

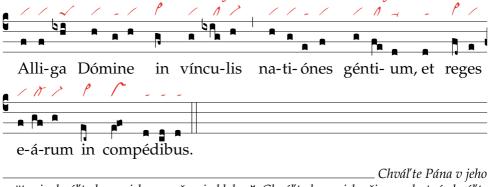

laudá-te e-um in firmaménto virtú-tis e- jus.

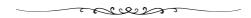
- 2. Laudáte eum in vir**tú**tibus **e**jus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitú*dinis* **e**jus.
- 3. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.
- 4. Laudáte eum in týmpa**no**, et **cho**ro: * laudáte eum in chor*dis*, *et* **ór**gano.
- 5. Laudáte eum in cýmbalis benesonán<u>tibus</u>: † laudáte eum in cýmbalis jubi**la**ti**ó**nis: * omnis spíritus *laudet* **Dó**minum.

40/75 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria IV- Ad Laudes

- 6. Glória **Pa**tri, et **Fí**lio, * et Spirí*tui* **San**cto.
- 7. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **sem**per, * et in sæcula sæcul*órum*. **A**men.

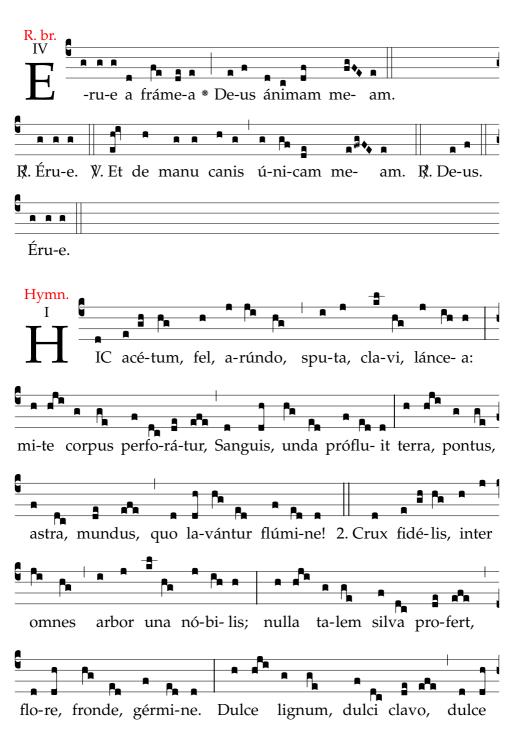
svätyni, chváľte ho na jeho vznešenej oblohe * Chváľte ho za jeho činy mohutné chváľte ho za jeho nesmiernu velebnosť * Chváľte ho zvukom poľnice, chváľte ho harfou a citarou * Chváľte ho bubnom a tancom, chváľte ho lýrou a flautou. * Chváľte ho ľubozvučnými cimbalmi, chváľte ho jasavými cimbalmi; všetko, čo dýcha, nech chváli Pána.

Capítulum (Ier 11:19):

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, † et eradámus eum de ter*ra vi*véntium, et nomen ejus non memorétur **ám**plius.

R. Deo grátias.

42/75 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria IV- Ad Laudes

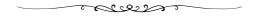

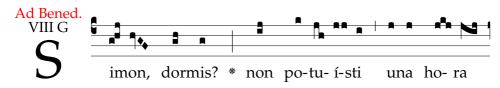

Hľa,

žlč, ocot, sliny, kliny, trsť a dýka ranivá trápia telo, z boku tečie voda a krv neživá, predsa ten zdroj zem i nebo, súš i more omýva. * Útulný kríž, najkrajší strom, ty skvost medzi stromami, všetkým sadom taký konár, kvet a plod je neznámy. Milé drevo s milou ťarchou milo stojíš pred nami. * Vznešený kmeň, ohni vetvy, zjemni postoj pristrohý, hoci Tvorca dal ti tvrdosť, keď ťa staval na nohy, neotváraj rany Kráľa, našej spásnej zálohy! * Len tebe sa ušlo slávy nosiť Darcu života, rozosvietiť vo tme maják svetu, ktorý troskotá, veď ťa krvou napojila Baránkova milota. * Tebe, Otče, s Duchom Svätým nech je sláva naveky skrze Krista, ktorý telom nie je nám už ďaleký a chce krížom zmeniť v radosť ľudský bôľa náreky. Amen.

- **V.** Éripe me de inimícis meis, Deus meus.
- **R**. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

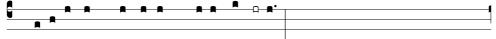

vi-gi-lá-re mecum.

Canticum Zachariae (Luc. 1:68-79)

1. Benedíctus Dóminus, De-us Isra-ël: *

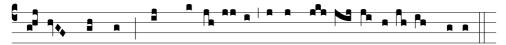

qui-a vi-si-távit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su- æ:

- 2. *Et e*réxit cornu salútis **no**bis: * in domo David, pú*eri* **su**i.
- 3. *Sicut* locútus est per os san**ctó**rum, * qui a sæculo sunt, prophetárum **e**jus:
- 4. *Salú*tem ex inimícis **no**stris, * et de manu ómnium, *qui* o**dé**runt nos.
- 5. *Ad fa*ciéndam misericórdiam cum pátribus **no**stris: * et memorári testaménti *sui* **san**cti.
- 6. *Jusju*rándum, quod jurávit ad Abraham patrem **no**strum, * datú*rum se* **no**bis:
- 7. *Ut si*ne timóre, de manu inimicórum nostrórum libe**rá**ti, * servi*ámus* illi.
- 8. *In sanc*titáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus **no**stris.
- 9. *Et tu,* puer, Prophéta Altíssimi vo**cá**beris: * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre *vias* **e**jus:

45/75 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria IV- Ad Laudes

- 10. *Ad dan*dam sciéntiam salútis plebi **e**jus: * in remissiónem peccató*rum e***ó**rum:
- 11. *Per ví*scera misericórdiæ Dei **no**stri: * in quibus visitávit nos, óri*ens ex al*to:
- 12. *Illu*mináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis **se**dent: * ad dirigéndos pedes nostros in *viam* **pa**cis.
- 13. *Glóri*a Patri, et **Fí**lio, * et Spirí*tui* **San**cto.
- 14. *Sicut* erat in princípio, et nunc, et **sem**per, * et in sæcula sæcul*órum*. **A**men.

Simon, dormis? non po-tu-í-sti una ho- ra vi-gi-lá-re mecum.

Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud ** a vzbudil nám mocného Spasiteľ a z rodu Dávida, svojho služobníka, ** ako odpradávna hovoril ústami svojich svätých prorokov, ** že nás oslobodí od našich nepriateľ ov a z rúk všetkých, čo nás nenávidia. ** Preukázal milosrdenstvo našim otcom a pamätá na svoju svätú zmluvu, ** na prísahu, ktorou sa zaviazal nášmu otcovi Abrahámovi, že nás vyslobodí z rúk nepriateľ ov, ** aby sme mu bez strachu slúžili ** vo svätosti a spravodlivosti pred jeho tvárou po všetky dni nášho života. ** A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho: pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu ** a poučíš jeho ľud o spáse, ** že mu náš Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy. Tak nás Vychádzajúci z výsosti navštívi ** a zažiari tým, čo sedia vo tme a v tôni smrti, a naše kroky upriami na cestu pokoja. ____

Oratio:

V. Dómine, exáudi oratiónem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Orémus

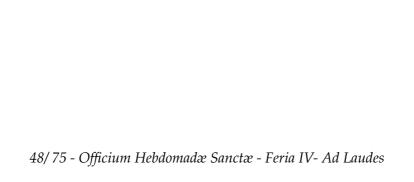
Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui nostris excessibus incessánter afflígimur, * per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

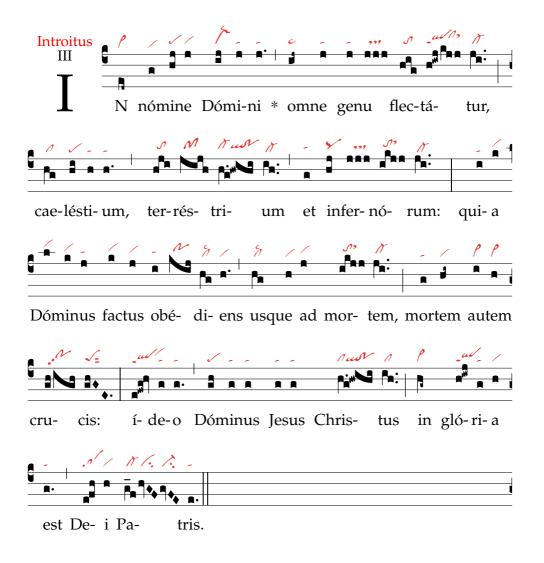
V. Dómine, exáudi oratiónem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

FERIA QUARTA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD MISSAM

49/75 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria IV- Ad Missam

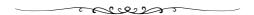
Ps. Dómine exáudi o-ra-ti-ónem me-am: et clamor me-us ad

V		
	™	

te véni-at.

_____ Na meno Ježiš sa zohne každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí, lebo Pán sa stal poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. Ježiš Kristus je Pán, na slávu Boha Otca.

* Pane, vyslyš moju modlitbu a moje volanie nech dôjde ku tebe.

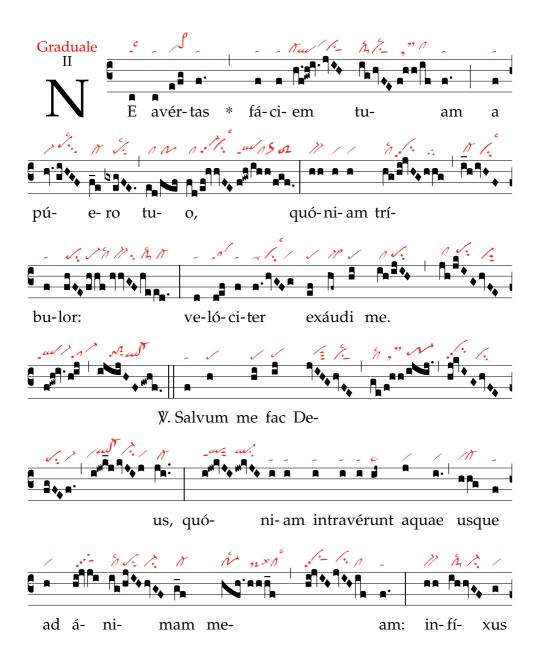
Lectio 1 (Is 50, 4-9a)

Léctio libri Isaíae prophétae.

Dóminus Deus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum, qui lassus est, verbo; éxcitat mane, mane éxcitat mihi aurem, ut áudiam quasi discípulus. Dóminus Deus apéruit mihi aurem; ego autem non rebellávi, retrórsum non ábii. Dorsum meum dedi percutiéntibus et genas meas velléntibus: fáciem meam non avérti ab increpatiónibus et sputis. Dóminus Deus auxiliátor meus; ídeo non sum confúsus, ídeo pósui fáciem meam ut petram duríssimam et scio quóniam non confúndar. Iúxta est qui iustíficat me; quis contradícet mihi? Stemus simul. Quis est adversárius meus? Accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus; quis est qui condémnet me?

V. Verbum Dómini. R. Deo grátias.

Pán, Jahve, mi dal jazyk učenícky, aby som vedel slovom posilniť unaveného. Každé ráno prebúdza mi ucho, aby som počúval ako učeník. Pán, Jahve, mi otvoril ucho a ja som neodporoval, nazad som neustúpil. Svoj chrbát som nastavil tým, čo bili, a svoje líca tým, čo trhali, tvár som si neskryl pred potupou a slinou. Pán, Jahve, mi pomáha, preto nebudem zahanbený. Preto som si zatvrdil tvár sťa kremeň a viem, že sa nezahanbím. Blízko je, čo mi dá za pravdu, kto sa chce pravotiť so mnou? – Postavmeže sa zoči-voči! Kto je mojím žalobcom? – Nech pristúpi ku mne! Hľa, Pán, Jahve, mi pomáha, kto ma odsúdi?

vyslyš. * Zachráň ma, Bože, lebo voda mi vystúpila až po krk. V bezodnom bahne viaznem a nemám pevnej pôdy pod nohami, ______

Evangelium (Luc 22:1-71; 23:1-53)

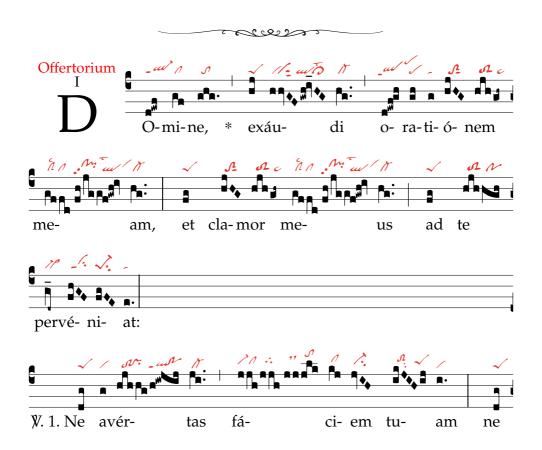
Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Lucam.

In illo témpore: Appropinquábat dies festus azymórum, qui dícitur Pascha: et quærébant príncipes sacerdótum et scribæ, quómodo Jesum interfícerent...

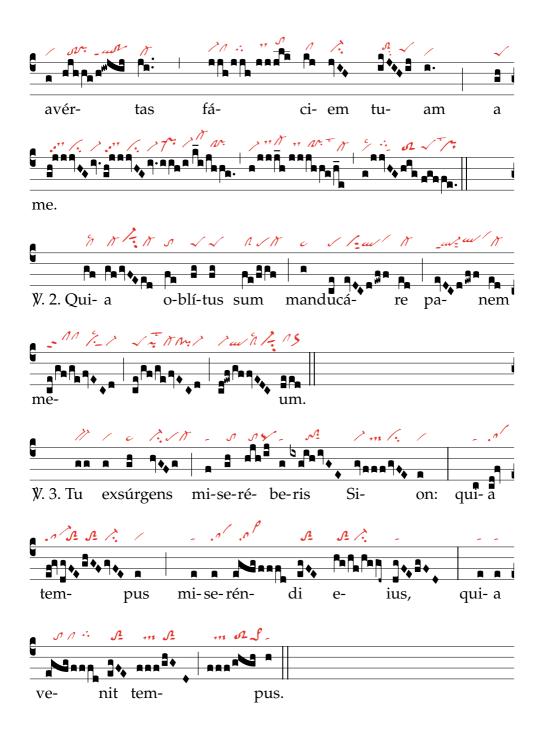
Blížili sa sviatky Nekvasených chlebov, ktoré sa nazývajú Veľká noc. Veľkňazi a zákonníci hľadali spôsob, ako ho zabiť; báli sa však ľudu. Tu vošiel satan do Judáša, ktorý sa volal Iškariotský a bol jedným z Dvanástich; i šiel a dohovoril sa s veľkňazmi a veliteľ mi stráže, ako im ho vydá. Tí sa potešili a dohodli sa, že mu dajú peniaze. On súhlasil a hľadal príležitosť vydať im ho, keď s ním nebude zástup. * Prišiel deň Nekvasených chlebov, keď bolo treba zabiť veľkonočného baránka. Poslal Petra a Jána so slovami: "Choď te a pripravte nám veľkonočnú večeru!" Oni sa ho opýtali: "Kde ju máme pripraviť?" Povedal im: "Len čo vojdete do mesta, stretnete človeka, ktorý bude niesť džbán vody. Choď te za ním do domu, do ktorého vojde, a majiteľ ovi domu povedzte: »Učiteľ ti odkazuje: Kde je miestnosť, v ktorej by som mohol jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka? « On vám ukáže veľkú prestretú hornú sieň. Tam pripravte." Išli teda a všetko našli tak, ako im povedal. A pripravili veľkonočného baránka. * Keď prišla hodina, zasadol za stôl a apoštoli s ním. Tu im povedal: "Veľmi som túžil jesť s vami tohto veľkonočného baránka skôr, ako budem trpieť. Lebo hovorím vám: Už ho nebudem jesť, kým sa nenaplní v Božom kráľovstve." Vzal kalich, vzdával vďaky a povedal: "Vezmite ho a rozdeľ te si ho medzi sebou. Lebo hovorím

vám: Odteraz už nebudem piť z plodu viniča, kým nepríde Božie kráľovstvo." Potom vzal chlieb a vzdával vďaky, lámal ho a dával im, hovoriac: "Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás. Toto robte na moju pamiatku." Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: "Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás. ★ A hľa, ruka môjho zradcu je so mnou na stole. Syn človeka síce ide, ako je určené, ale beda človeku, ktorý ho zrádza!" A oni sa začali jeden druhého vypytovať, kto z nich by to mohol urobiť. * Vznikol medzi nimi aj spor, kto je z nich asi najväčší. Povedal im: "Králi národov panujú nad nimi, a tí, čo majú nad nimi moc, volajú sa dobrodincami. Ale vy nie tak! Kto je medzi vami najväčší, nech je ako najmenší a vodca ako služobník. Veď kto je väčší? Ten, čo sedí za stolom, či ten, čo obsluhuje? Nie ten, čo sedí za stolom? A ja som medzi vami ako ten, čo obsluhuje. ★ Vy ste vytrvali so mnou v mojich skúškach a ja vám dám kráľ ovstvo, ako ho môj Otec dal mne, aby ste jedli a pili pri mojom stole v mojom kráľovstve, sedeli na trónoch a súdili dvanásť kmeňov Izraela. * Šimon, Šimon, hľa, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu. Ale ja som prosil za teba, aby neochabla tvoja viera. A ty, až sa raz obrátiš, posilňuj svojich bratov." On mu povedal: "Pane, hotový som ísť s tebou do väzenia i na smrť." Ale Ježiš povedal: "Hovorím ti, Peter, dnes nezaspieva kohút, kým tri razy nezaprieš, že ma poznáš." * Potom im povedal: "Chýbalo vám niečo, keď som vás poslal bez mešca, bez kapsy a bez obuvi?" Oni odpovedali: "Nie." On im povedal: "Ale teraz, kto má mešec, nech si ho vezme, takisto aj kapsu, a kto nemá, nech predá šaty a kúpi si meč. Lebo hovorím vám: Musí sa na mne splniť, čo je napísané: »Započítali ho medzi zločincov.« Lebo sa spĺňa o mne všetko." Oni hovorili: "Pane, pozri, tu sú dva meče." On im povedal: "Stačí." ★ Potom vyšiel von a ako zvyčajne šiel na Olivovú horu a učeníci išli za ním. Keď prišiel na miesto, povedal im: "Modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!" Sám sa od nich vzdialil asi toľko, čo by kameňom dohodil, kľakol si a modlil sa: "Otče, ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich! No nie moja, ale tvoja vôl'a nech sa stane!" Tu sa mu zjavil anjel z neba a posilňoval ho. A on sa v smrteľ nej úzkosti ešte vrúcnejšie modlil, pričom mu pot stekal na zem ako kvapky krvi. Keď vstal od modlitby a vrátil sa k učeníkom, našiel ich spať od zármutku. I povedal im: "Čo spíte? Vstaňte, modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!" * Kým ešte hovoril, zjavil sa zástup a pred nimi išiel jeden z Dvanástich, ktorý sa volal Judáš. Priblížil sa k Ježišovi, aby ho pobozkal. Ježiš mu však povedal: "Judáš, bozkom zrádzaš Syna človeka?" Keď tí, čo boli okolo neho, videli, čo sa chystá, povedali: "Pane, máme udrieť mečom?" A jeden z nich zasiahol veľkňazovho sluhu a odťal mu pravé ucho. Ale Ježiš povedal: "Nechajte to už!" I dotkol sa mu ucha a uzdravil ho. Potom Ježiš povedal veľkňazom, veliteľom chrámovej stráže a starším, čo prišli za ním: "Vyšli ste s mečmi a kyjmi ako na zločinca. Keď som bol deň čo deň s vami v chráme, nepoložili ste na mňa ruky. Ale toto je vaša hodina a moc temna." ★ Potom ho zajali, odviedli a zaviedli do vel'kňazovho domu. Peter šiel zďaleka za nimi. Keď uprostred nádvoria rozložili oheň a posadali si okolo neho, Peter si sadol medzi nich. Ako tak sedel pri svetle, všimla si ho ktorási slúžka, zahľadela sa naňho a povedala: "Aj tento bol s ním." Ale on ho zaprel: "Žena, nepoznám ho." O chvíľu si ho všimol iný a povedal: "Aj ty si z nich." Peter povedal: "Človeče, nie som." A keď prešla asi hodina, ktosi iný tvrdil: "Veru, aj tento bol s ním, veď je aj Galilejčan." Peter povedal: "Človeče, neviem, čo hovoríš." A vtom, kým ešte hovoril, zaspieval kohút. Vtedy sa Pán obrátil a pozrel sa na Petra a Peter sa rozpamätal na Pánovo slovo, ako mu povedal: "Skôr ako dnes kohút

zaspieva, tri razy ma zaprieš." Vyšiel von a horko sa rozplakal. ★ Muži, ktorí Ježiša strážili, posmievali sa mu a bili ho. Zakryli ho a vypytovali sa ho: "Prorokuj, hádaj, kto ť a udrel!" A ešte všelijako ináč sa mu rúhali. Keď sa rozodnilo, zišli sa starší ľudu, veľkňazi a zákonníci, predviedli ho pred svoju radu a hovorili mu: "Ak si Mesiáš, povedz nám to!" On im odvetil: "Aj keď vám to poviem, neuveríte, a keď sa opýtam, neodpoviete mi. Ale odteraz bude Syn človeka sedieť po pravici Božej moci." Tu povedali všetci: "Si teda Boží Syn?" On im povedal: "Vy sami hovoríte, že som." Oni povedali: "Načo ešte potrebujeme svedectvo? Veď sme to sami počuli z jeho úst!" * Tu celé zhromaždenie vstalo, odviedli ho k Pilátovi a začali naňho žalovať: "Tohto sme pristihli, ako rozvracia náš národ, zakazuje platiť dane cisárovi a tvrdí o sebe, že je Mesiáš, kráľ." Pilát sa ho spýtal: "Si židovský kráľ?" On odpovedal: "Sám to hovoríš." Pilát povedal veľkňazom a zástupom: "Ja nenachádzam nijakú vinu na tomto človeku." Ale oni naliehali: "Poburuje l'ud a učí po celej Judei; počnúc od Galiley až sem." ★ Len čo to Pilát počul, opýtal sa, či je ten človek Galilejčan. A keď sa dozvedel, že podlieha Herodesovej právomoci, poslal ho k Herodesovi, lebo aj on bol v tých dňoch v Jeruzaleme. Keď Herodes uvidel Ježiša, veľ mi sa zaradoval. Už dávno ho túžil vidieť, lebo o ňom počul, a dúfal, že ho uvidí urobiť nejaký zázrak. Mnoho sa ho vypytoval, ale on mu na nič neodpovedal. Stáli tam aj veľkňazi a zákonníci a nástojčivo naň žalovali. Ale Herodes so svojimi vojakmi ním opovrhol, urobil si z neho posmech, dal ho obliecť do bielych šiat a poslal ho nazad k Pilátovi. V ten deň sa Herodes a Pilát spriatelili, lebo predtým žili v nepriateľ stve. * Pilát zvolal veľ kňazov, predstavených a ľud a povedal im: "Priviedli ste mi tohto človeka, že poburuje ľud. Ja som ho pred vami vypočúval a nenašiel som na tomto človeku nič z toho, čo na neho žalujete. Ale ani Herodes, lebo nám ho poslal späť. Vidíte, že neurobil nič, za čo by si zasluhoval smrť. Potrescem ho teda a prepustím." Tu celý dav skríkol: "Preč s ním a prepusť nám Barabáša!" Ten bol uväznený pre akúsi vzburu v meste a pre vraždu. Pilát k nim znova prehovoril, lebo chcel Ježiša prepustiť. Ale oni vykrikovali: "Ukrižuj! Ukrižuj ho!" On k nim tretí raz prehovoril: "A čo zlé urobil? Nenašiel som na ňom nič, za čo by si zasluhoval smrť. Potrestám ho teda a prepustím." Ale oni veľkým krikom dorážali a žiadali, aby ho dal ukrižovať. Ich krik sa stupňoval a Pilát sa rozhodol vyhovieť ich žiadosti: prepustil toho, ktorého si žiadali, čo bol uväznený pre vzburu a vraždu, kým Ježiša vydal ich zvoli. ★ Ako ho viedli, chytili istého Šimona z Cyrény, ktorý sa vracal z poľa, a položili naň kríž, aby ho niesol za Ježišom. Šiel za ním veľký zástup ľudu aj žien, ktoré nad ním kvílili a nariekali. Ježiš sa k nim obrátil a povedal: "Dcéry jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svojimi deťmi. Lebo prichádzajú dni, keď povedia: »Blahoslavené neplodné, loná, čo nerodili, a prsia, čo nepridájali!« Vtedy začnú hovoriť vrchom: »Padnite na nás!« a kopcom: »Prikryte nás!« Lebo keď toto robia so zeleným stromom, čo sa stane so suchým?" Vedno s ním viedli na popravu ešte dvoch zločincov. ★ Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, ukrižovali jeho i zločincov: jedného sprava, druhého zľava. Ježiš povedal: "Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia." Potom hodili lós a rozdelili si jeho šaty. Ľud tam stál a díval sa. Poprední muži sa mu posmievali a vraveli: "Iných zachraňoval, nech zachráni aj seba, ak je Boží Mesiáš, ten vyvolenec." Aj vojaci sa mu posmievali. Chodili k nemu, podávali mu ocot a hovorili: "Zachráň sa, ak si židovský kráľ!" Nad ním bol nápis: "Toto je židovský kráľ." ★ A jeden zo zločincov, čo viseli na kríži, sa mu rúhal: "Nie si ty Mesiáš?! Zachráň seba i nás!" Ale druhý ho zahriakol: "Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si odsúdený na to isté? Lenže my spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. Ale on neurobil nič zlé." Potom povedal: "Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva." On mu odpovedal: "Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji." * Bolo už okolo dvanástej hodiny a nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. Slnko sa zatmelo, chrámová opona sa roztrhla napoly a Ježiš zvolal mocným hlasom: "Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha." Po tých slovách vydýchol. * Keď stotník videl, čo sa stalo, oslavoval Boha, hovoriac: "Tento človek bol naozaj spravodlivý." A celé zástupy tých, čo sa zišli na toto divadlo a videli, čo sa deje, bili sa do pŕs a vracali sa domov. Všetci jeho známi stáli obďaleč i ženy, ktoré ho sprevádzali z Galiley, a dívali sa na to. * Tu istý muž menom Jozef, člen rady, dobrý a spravodlivý človek z judejského mesta Arimatey, ktorý nesúhlasil s ich rozhodnutím ani činmi a očakával Božie kráľovstvo, zašiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Keď ho sňal, zavinul ho do plátna a uložil do vytesaného hrobu, v ktorom ešte nik neležal.

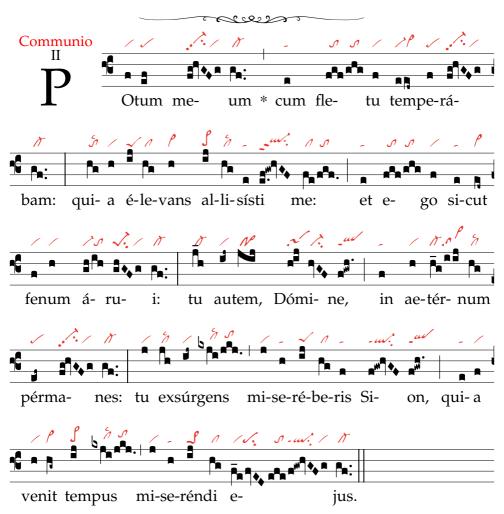

56/75 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria IV- Ad Missam

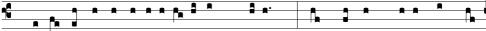
57/75 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria IV- Ad Missam

Pane, vyslyš moju modlitbu a moje volanie nech dôjde ku tebe. * Neodvracaj svoju tvár, neodvracaj svoju tvár odo mňa. * Pretože zabúdam jesť svoj chlieb. * Vstaň a zľutuj sa nad Sionom, lebo už je čas, aby si sa nad ním zľutoval, lebo už je tu ten čas.

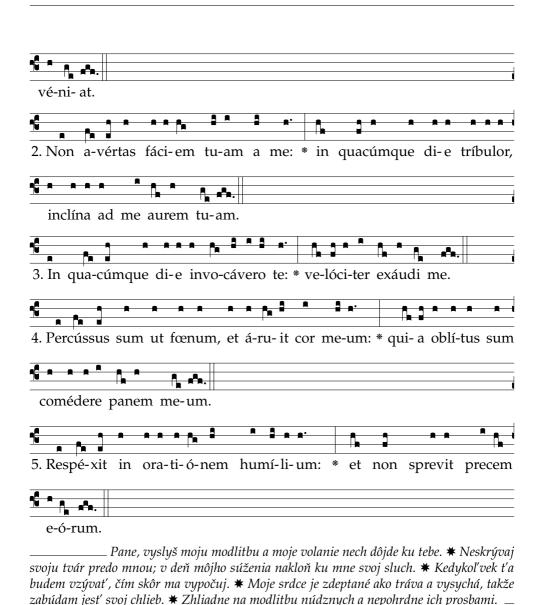

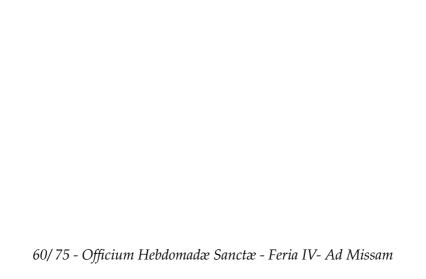
_ Svoj nápoj miešam so slzami: lebo ty si ma najprv vyzdvihol a potom odsotil a ja schnem sť a tráva. Ale ty, Pane, trváš večne, vstaň a zľ utuj sa nad Sionom, lebo už je čas, aby si sa nad ním zľ utoval. ____

Psalmus 101

1. Dómi-ne, exáudi ora-ti- ónem me-am: * et clamor me-us ad te 58/75 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria IV- Ad Missam

FERIA QUARTA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD VESPERAS

- **V.** Deus, in adju**tó**rium meum inténde.
- R. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sécula seculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex æ**tér**ne glóriæ.

- 1. Laudá-te **no-**men **Dómi-**ni, * laudá-te, **ser-**vi **Dó**minum.
- 2. Qui statis in **do**mo **Dómi**ni, * in átriis domus **De**i **no**stri.
- 3. Laudáte Dóminum, quia **bo**nus **Dómi**nus: * psállite nómini ejus, quóni**am** su**á**ve.
- 4. Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.
- 5. Quia ego cognóvi quod **ma**gnus est **Dómi**nus, * et Deus noster præ **óm**nibus **di**is.
- 6. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, **et** in **ter**ra, * in mari, et in ómni**bus** a**býs**sis.

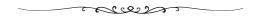
- 7. Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.
- 8. Qui prodúcit ventos de the**sáu**ris **su**is: * qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine **us**que ad **pe**cus.
- 9. Et misit signa, et prodígia in médio **tu**i, Æ**gýp**te: * in Pharaónem, et in omnes **ser**vos **e**jus.
- 10. Qui percússit gentes multas: * et occídit reges fortes:
- 11. Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, **re**gem **Ba**san, * et ómnia **re**gna **Chá**naan.
- 12. Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël, pópulo suo.
- 13. Dómine, nomen tuum **in** æ**tér**num: *
 Dómine, memoriále tuum in generatiónem et gene**ra**ti**ó**nem.
- 14. Quia judicábit Dóminus **pó**pulum **su**um: * et in servis suis **de**pre**cá**bitur.
- 15. Simulácra Géntium ar**gén**tum et **au**rum: * ópera **má**nuum **hó**minum.
- 16. Os habent, et **non** lo**quén**tur: * óculos habent, et **non** vi**dé**bunt.
- 17. Aures habent, **et** non **áudi**ent: * neque enim est spíritus in **o**re i**psó**rum.
- 18. Símiles illis fiant qui **fá**ciunt **e**a: * et omnes qui con**fí**dunt in **e**is.
- 19. Domus Israël, benedícite **Dómi**no: * domus Aaron, benedícite **Dó**mino.
- 20. Domus Levi, benedícite **Dómi**no: * qui timétis Dóminum, benedícite **Dó**mino.
- 21. Benedíctus Dómi**nus** ex **Si**on, * qui hábitat **in** Je**rú**salem.
- 22. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

23. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **sem**per, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Omni-a quæcúmque vó-lu-it, Dómi-nus fe-cit.

Chváľ te meno Pánovo, chváľ te ho, služobníci Pánovi, ★ ktorí ste v dome Pánovom a na nádvoriach domu nášho Boha. ★ Chváľ te Pána, lebo Pán je dobrý; ospevujte jeho meno, lebo je ľúbezné; ★ veď si Pán vyvolil Jakuba, Izraela za svoje vlastníctvo. * Ja viem, že Pán je veľký, že náš Boh je nad všetkými bohmi. * Čokoľ vek Pán chce, urobí na nebi i na zemi, v mori a vo všetkých priepastiach. ★ Od kraja zeme privádza oblaky, bleskami vyvoláva dážď, ★ zo svojich komôr vypúšťa vetry. On pobil prvorodených Egypta, ľudí aj zvieratá. * Uprostred teba, Egypt, urobil znamenia a zázraky proti faraónovi i proti všetkým jeho sluhom. * On porazil mnohé národy a pozabíjal mocných kráľov: * Sehona, kráľa amorejského, a Oga, kráľa Bášanu, a všetkých kráľ ov kanaánskych. ★ A ich krajinu dal do dedičstva, do dedičstva Izraelu, svojmu ľudu. ★ Pane, tvoje meno trvá večne; tvoja pamiatka, Pane, z pokolenia na pokolenie. * Lebo Pán prisúdi pravdu svojmu ľudu a zmiluje sa nad svojimi služobníkmi. * Pohanské modly, hoc zo striebra a zo zlata, sú dielom ľudských rúk. * Majú ústa, ale nehovoria, majú oči, a nevidia. * Majú uši, ale nepočujú, nie sú schopné ani dýchať ústami. ★ Nech sú im podobní ich tvorcovia a všetci, čo v ne veria. ★ Dom Izraelov, zvelebuj Pána; dom Áronov, zvelebuj Pána. * Dom Léviho, zvelebuj Pána; všetci bohabojní, zvelebujte Pána. ★ Nech je zvelebený Pán zo Siona, čo sídli v Jeruzaleme.

1. Confi-témi-ni Dómino, quóni-am bonus: *

quóni-am in ætérnum mi-se-ri-córdi-a e- jus.

- 2. Confitémini **De**o de**ó**rum: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 3. Confitémini Dómino **do**mi**nó**rum: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 4. Qui facit mirabília **ma**gna **so**lus: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 5. Qui fecit cælos in **in**tel**lé**ctu: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 6. Qui firmávit terram **su**per **a**quas: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
- 8. Solem in pote**stá**tem di**é**i: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- Lunam et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

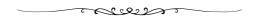
- 10. Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
- 11. Qui edúxit Israël de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
- 12. In manu poténti, et bráchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
- 13. Qui divísit Mare Rubrum in di**vi**si**ó**nes: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 14. Et edúxit Israël per **mé**dium **e**jus: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 15. Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in **Ma**ri **Ru**bro: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 16. Qui tradúxit pópulum suum **per** de**sér**tum: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 17. Qui percússit **re**ges **ma**gnos: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 18. Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
- 19. Sehon, regem A**mor**rhæ**ó**rum: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 20. Et Og, **re**gem **Ba**san: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 21. Et dedit terram eórum he**re**di**tá**tem: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 22. Hereditátem Israël, **ser**vo **su**o: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 23. Quia in humilitáte nostra memor **fu**it **no**stri: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.

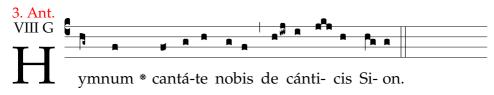
- 24. Et redémit nos ab ini**mí**cis **no**stris: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 25. Qui dat escam **om**ni **car**ni: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 26. Confitémini Deo cæli: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
- 27. Confitémini Dómino **do**mi**nó**rum: * quóniam in ætérnum miseri**cór**dia **e**jus.
- 28. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
- 29. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **sem**per, * et in sæcula sæculórum. Amen.

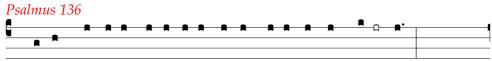

Quóni-am in ætérnum mi-se-ri-córdi-a e-ius.

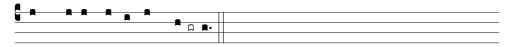
Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo je večné. ★ Oslavujte Boha nad bohmi, lebo jeho milosrdenstvo je večné. ★ Oslavujte Pána nad pánmi, lebo jeho milosrdenstvo je večné. ★ On jediný koná veľké zázraky, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On múdro stvoril nebesia, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On rozprestrel zem nad vodami, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On stvoril veľké svetlá, lebo jeho milosrdenstvo je večné: * slnko, aby panovalo vo dne, lebo jeho milosrdenstvo je večné, * mesiac a hviezdy, aby panovali v noci, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On pobil egyptských prvorodencov, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * On vyviedol Izraela spomedzi nich, lebo jeho milosrdenstvo je večné; * mocnou rukou a vystretým ramenom, lebo jeho milosrdenstvo je večné. ★ On rozdelil Červené more na dve časti, lebo jeho milosrdenstvo je večné. ★ A Izraela previedol jeho stredom, lebo jeho milosrdenstvo je večné. ★ V Červenom mori zatopil faraóna i jeho vojsko, lebo jeho milosrdenstvo je večné. ★ On previedol svoj ľud cez púšť, lebo jeho milosrdenstvo je večné. ★ On pobil význačných kráľov, lebo jeho milosrdenstvo je večné. ★ A pozabíjal mocných kráľov, lebo jeho milosrdenstvo je večné. ★ Sehona, kráľa amorejského, lebo jeho milosrdenstvo je večné; * a Oga, kráľa Bášanu, lebo jeho milosrdenstvo je večné; * a ich krajinu dal za dedičstvo, lebo jeho milosrdenstvo je večné; ★ za dedičstvo Izraelovi, svojmu služobníkovi, lebo jeho milosrdenstvo je večné. **★** On pamätal na nás v našom ponížení, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * A oslobodil nás od našich nepriateľov, lebo jeho milosrdenstvo je večné. ★ On dáva pokrm každému stvoreniu, lebo jeho milosrdenstvo je večné. * Oslavujte Boha nebies, lebo jeho milosrdenstvo je večné.

1. Super flúmina Baby-lónis, il-lic sédimus et flévimus: *

cum recorda-rémur Si- on:

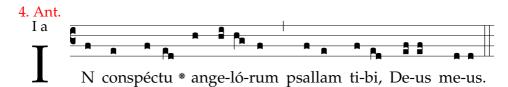
- 2. In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.
- 3. Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos du**xé**runt nos, * verba *canti***ó**num.
- 4. Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.
- 5. Quómodo cantábimus cánticum **Dó**mini * in terra ali**é**na?
- 6. Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.
- 7. Adhæreat lingua mea fáucibus **me**is, * si non memí*nero* **tu**i.
- 8. Si non proposúero Je**rú**salem, * in princípio lætí*tiæ* **me**æ.
- 9. Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem.
- 10. Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.
- 11. Fília Babylónis **mí**sera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribu*ísti* **no**bis.
- 12. Beátus qui te**né**bit, * et allídet párvulos tu*os ad pe*tram.

- 13. Glória Patri, et **Fí**lio, * et Spirítui **San**cto.
- 14. Sicut erat in princípio, et nunc, et **sem**per, * et in sæcula sæculórum. **A**men.

Hymnum cantá-te nobis de cánti- cis Si- on.

Na brehu babylonských riek, tam sme sedávali a plakali, keď sme si spomínali na Sion. * Na vŕby tejto krajiny vešali sme svoje citary. * Lebo tí, čo nás zajali, žiadali od nás spevy * a tí, čo nás trápili, žiadali veselosť: "Zaspievajte nám nejaké piesne sionské!" * Akože môžeme spievať pieseň Pánovu v cudzej krajine? * Keby som, Jeruzalem, zabudol na teba, nech mi odumrie pravica. * Nech sa mi prilepí jazyk na podnebie, keby som nepamätal na teba, * keby som Jeruzalem nepovýšil za vrchol svojej radosti. * Nezabudni, Pane, synom Edomu deň Jeruzalema, * keď volali: "Zbúrajte ho, zbúrajte až po samy základy." * Babylonská dcéra, ty ničiteľka, blahoslavený, kto ti odplatí zlo, čo si nám spôsobila; * blahoslavený, kto chytí tvoje deti a hodí o skalu.

Psalmus 137

1. Confi-tébor ti-bi, Dómine, in to-to corde me- o: *

quóni-am audísti verba o- ris me- i

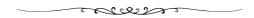
- 2. In conspéctu Angelórum psallam **ti**bi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor **nó**mini **tu**o.
- 3. Super misericórdia tua, et veritáte **tu**a: * quóniam magnificásti super omne, nomen **san**ctum **tu**um.
- 4. In quacúmque die invocávero te, e**xáu**di me: * multiplicábis in ánima **me**a vir**tú**tem.
- 5. Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges **ter**ræ: * quia audiérunt ómnia verba **o**ris **tu**i.
- 6. Et cantent in viis **Dó**mini: * quóniam magna est **gló**ria **Dó**mini.
- 7. Quóniam excélsus Dóminus, et humília **ré**spicit: * et alta a **lon**ge co**gnó**scit.
- 8. Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificá<u>bis me</u>: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum **tu**am, * et salvum me fecit **déx**tera **tu**a.
- 9. Dóminus retríbuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sæculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.
- 10. Glória Patri, et **Fí**lio, * et Spi**rí**tui **San**cto.

11. Sicut erat in princípio, et nunc, et **sem**per, * et in sæcula sæcul**ó**rum. **A**men.

IN conspéctu ange-ló-rum psallam ti-bi, De-us me-us.

Chcem t'a, Pane, oslavovať celým srdcom, že si vypočul slová mojich úst. * Budem ti hrať pred tvárou anjelov, vrhnem sa na tvár pred tvojím svätým chrámom. Tvoje meno budem oslavovať, * pretože si milosrdný a verný a nadovšetko si zvelebil svoje meno a svoje prisľ úbenia. * Vždy si ma vyslyšal, keď som t'a vzýval, a rozmnožil si vo mne odvahu. * Oslavovať t'a budú, Pane, všetci králi zeme, lebo počuli slová tvojich úst. * Budú ospevovať Pánove cesty, lebo veľká je Pánova sláva; * vznešený je Pán, a predsa zhliada na pokorného, pyšného však zďaleka pozná. * Aj keby som mal prejsť súžením, ty ma pri živote zachováš a svoju ruku vystrieš proti hnevu mojich nepriateľov; zachráni ma

tvoja pravica. * Pán za mňa dielo dokončí. Pane, tvoje milosrdenstvo je večné; neopusť

Capítulum (Ier 11:20):

dielo svojich rúk. _____

Tu autem, Dómine Sábaoth, qui iúdicas iuste, et probas renes et cor<u>da</u>, † vídeam ultiónem tu*am ex* **e**is: * tibi enim revelavi causam meam, Dómine, Deus **me**us.

R. Deo **grá**tias.

nibus uni-córni-um humi-li-tá-tem me- am * Líbe-ra. De ore.

71/75 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria IV- Ad Vesperas

s vodou z neho prúdila, by nás od hriechov obmyla. * Strom vzácny, krvou sfarbený, z teba Kráľ vládne zmučený; len tvoj kmeň má tú veľkú česť: smie také sväté údy niesť. * Strom šť astný, v tvojich konároch visela spása sveta, Boh; on nášmu telu večnosť dal, podsvetiu korisť odobral. * Oltár a Obeť pozdravme a umučenie oslávme: on umrel, aby človek žil; Kristus nad smrť ou zvíť azil. * Zdrav buď, kríž, nádej jediná! V posvätnom čase mučenia nábožným milosť rozmnožuj, zdvihni tých, čo vstať nemôžu. * Ty žriedlo spásy, Trojica, nech všetko tebe korí sa; tajomstvo kríža víť azí, daj verným s tebou v sláve žiť. Amen.

- **V.** Éripe me Dómine ab hómine malo.
- R. A viro iníquo éripe me.

loque-la tu-a mani-festum te fa-cit.

Magnificat

1. *Magní*-fi-cat * ánima *me-a* **Dó**minum.

- 2. Et exsultávit spí-ri-tus me- us * in De-o sa-lu-tá-ri me- o.
- 2. *Quia* respéxit humilitátem an**cíl**læ **su**æ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes gene*rati***ó**nes.
- 3. *Quia* fecit mihi **ma**gna qui **po**tens est: * et sanctum *nomen* **e**jus.

73/75 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria IV- Ad Vesperas

- 4. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
- 5. *Fecit* poténtiam in **brá**chio **su**o: * dispérsit supérbos mente *cordis* **su**i.
- 6. Depósuit po**tén**tes de **se**de, * et exal*távit* **hú**miles.
- 7. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
- 8. *Suscé*pit Israël **pú**erum **su**um, * recordátus misericór*diæ* **su**æ.
- 9. *Sicut* locútus est ad **pa**tres **no**stros, * Abraham et sémini e*jus in* **sé**cula.
- 10. *Glória* **Pa**tri, et **Fí**lio, * et Spirí*tui* **San**cto.
- 11. *Sicut* erat in princípio, et **nunc**, et **sem**per, * et in sæcula sæculórum. **A**men.

tu-a mani-festum te fa-cit.

Velebí moja duša Pána * a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, * lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice. Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, * lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný, a sväté je jeho meno * a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja. * Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú. * Mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponížených. * Hladných nakŕmil dobrotami a bohatých prepustil naprázdno. * Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, * ako sľúbil našim otcom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.

Oratio:

V. Dómine, exáudi oratiónem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Orémus

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tu<u>am</u>, † pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subí*re tor***mén**tum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

